

முன்னுரை

(எழுதியவர்: பாரதி வெங்கடேசன். கனடா)¹

ஸ்ரீமதி இந்தியா தேவி விந்தியா என்ற புனைப்பெயரில் சிறுகதை எழுதத் தொடங்கிய 1947 முதல் 1960 வரை 80 கதைகள் படைத்திருக்கிறார். அவர் விரும்பியபடியே அவருடைய இலக்கியபணி இருபது ஆண்டுகளுக்குள் முடிந்தது. அந்தக் குறுகிய காலத்தில் அவருடைய படைப்புகள் கல்கி, ஆனந்த விகடன், கலைமகள், காவேரி, சுதேசமித்திரன் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தன; கதைகள் பரிசும், பாராட்டும் பெற்றன. UNESCO ஆதரவில் New York Herald Tribune நடத்திய அகில உலக சிறுகதைப் போட்டியில் அவர் எழுதிய காதல் இதயம் சிறுகதைக்கு பரிசு கிடைத்தது.

இந்தியா தேவி ஒரிஸ்ஸா மாகாணத்தில் வாழ்ந்தார். எனினும் தமிழ்நாட்டில் வாழும் பிராமணக் குடும்பங்களின் போக்குகளையும், சிக்கல்களையும் நன்றாக அறிந்தவர் என்பது அவர் எழுத்து மூலம் நமக்கு புலனாகிறது. தன் இலக்கிய ஆர்வம் வெகு தொலைவில் வாழ்ந்துவரும் தமிழ் மக்களோடு ஒரு பாலம் அமைக்க உதவும் என்ற அவருடைய அசையாத நம்பிக்கையே அதற்கு காரணம் என்று எண்ணத்தோன்றுகிறது. அன்றைய சமூகத்தின் வர்க்க கோட்பாடுகளையும், ஒரே குடும்பத்தில் வாழ்ந்துவரும் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் தனிதனியே வரையறுக்கப்பட்ட விதிகளையும் அவர் ஆழ்ந்த உள்நோக்கு, தெளிவுடன் சுதந்திரப் போர் நாவலில் விளக்குகிறார். இருந்த இடத்திலிருந்தே அவர் பார்வை தன் கையில் ஏந்திய ஒரு தூரதரிசினி மூலம் தெற்கே வாழும் தமிழ்க் குடும்பங்களை உற்றுநோக்குகிறது. குறிப்பாக தமிழ்நாட்டு பிராமணர்கள் தம் சூழ்நிலையில் வாழும் தமிழல்லாதவர்களை ஒரு அகந்தை பார்வையுடன் அலட்சியப் படுத்தும் போக்கும் இந்த நாவலில் இடம்பெறுகிறது.

நான் இந்தியாவுடன் பல வருடங்கள் பழகியிருக்கிறேன். 1942ல் நடந்த இந்தியா - சுப்ரமணியன் திருமணம் எனக்கு நன்றாக நினைவிருக்கிறது. வழக்கத்திற்கு மாறாக இந்தியா என்னும் நவீன பெயர் வந்திருந்த எல்லாப் பெண்களுக்கு அதிசயமாக தோன்றியது. மணமகளாக அவரிடம் அடக்கம், கூச்சம், அழகு எல்லாம் நிரம்பியிருந்தன. அவரை நாங்கள் வயலின் வாசிக்கக் கேட்டுக்கொண்டதின் பேரில் அவர் ஒரு வித பிசுவும் செய்யாமல் சில பாட்டுகளை வாசித்ததும் எங்களுக்கு அவர்மேல் மதிப்பு இன்னும் அதிகமாயிற்று. வருங்காலத்தில் அவர் ஒரு சிறந்த எழுத்தாளியாக திகழ்வார் என்று எனக்கு அப்பொழுது தெரியாது.

அதற்குப் பிறகு, நான் பெருவாரியாக மேற்கு நாடுகளில் வாழ்ந்த நேர்ந்தது. இருந்தாலும் நான் தமிழ்நாடு போகும்போதெல்லாம் என் தம்பி ராமு மனைவி சுகன்யா சேகரித்துவைந்திருந்த தமிழ்ப் பத்திரிகைகளை படிக்கும் வாய்ப்பை நான் தவறாமல் கடைபிடித்தேன். வாராவாரம் காத்திராமல் தொடர்க்கதைகளை ஒரே மூச்சில் படிப்பதில் எவ்வளவு மகிழ்ச்சி! ஆசைதீர் ஒரு பக்கம் விடாமல் பத்திரிகையை முழுக்கப் படிக்க என்னால் முடிந்தது. அதனால் தமிழ்ப்பத்திரிகைகளுடன் என் உறவு தொடர்ந்து வளர்ந்தது.

சுகன்யா 1999ல் காலமானாள்.

¹. விந்தியாவின் சுதந்திரப்போர் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு நாவலுக்கு வழங்கியது

2007ல் விந்தியாவின் இளைய சகோதரர் ஆனந்த ரங்கன் (Andy Sundaresan) விந்தியாவின் சிறுகதைகளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து அந்தச் சிறுகதைத் தொகுப்பை எனக்கு அனுப்பியிருந்தார். Cupid's Alarms என்ற தலைப்பில் அதில் வெளியான கதைகள் மூலம் நான் தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கையும், நெறிகளையும் படித்து மகிழ்ந்தேன். விந்தியா கற்பனை வளமுடன் தன் வாழ்க்கை சம்பவங்களை இணைத்து சிறுகதைகள் உருவாக்குவதைக் கண்டு ரசித்தேன். ஒவ்வொரு கதையும், நேரடியாக, எளிய நடையுடன் முன்னேறுவதைக் காணலாம்; சிறப்பான உவமைகள் அங்கங்கே கதைப் போக்கை செழுமைப் படுத்துவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ராஜேசுவரி எனக்கு மிகவும் பிடித்த ஒரு நாவல். இது ஒரு தமிழ்க் குடும்பத்தின் கதை. நம்பத் தகுந்த - நாம் தினசரி வாழ்க்கையில் சந்திக்கும் பாத்திரங்கள்தான் - இதில் உலாவுகிறார்கள். இன்றைய வாசகர்களுக்குக் கடந்த தலைமுறைகளில் நம் நாட்டுப் பெண்கள் கண்ட இளமைக் கனவுகள் எப்படி கனவுளாகவே தேய்ந்துபோயின என்பது புரியும். ஆனால் இன்றைய பெண்களின் நிலைமை வேறு என்பதை அறிய விந்தியா இன்று நம்மிடம் இல்லை. மணவாழ்க்கையுடே ஒரு பெண்ணின் இளமைக் கனவுகள் தனிப்பட்ட முறையில் நிறைவேறுவதற்கு இன்று வாய்ப்புகள் உள்ளன.

ஆமாம், காலம் நன்றாக மாறிவிட்டது. இன்று, குறிப்பாக, நடுத்தர வகுப்புப் பிராமணப் பெண்கள் படித்து, பெயர் வாங்கி அறிவியல், தொழினுட்பம் - ஏன், அரசியலில் கூடத்தான்! - வெற்றிக் கொடி நாட்டுகிறார்கள். இதுதான் சுதந்திரப் போர் நமக்குச் சொல்லும் பாடம். மகாத்மா காந்தி கண்ட கனவு இதுவே ஆகும். இன்றைய பெண்கள் தங்கள் வருங்கால கணவன்மாரையும் தாங்களாகவே தேர்ந்தெடுக்கும் நிலைமையை நாம் இன்று கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். புது இந்தியாவில் இது ஒரு பெரிய புரட்சி என்றே நாம் கருதவேண்டும். மகாத்மா காந்தியடிகள் கனவு பலித்தது!

இந்த நாவலுக்கு முன்னுரை வழங்கி, இந்தியாதேவியின்பால் என் நினைவுகளை பகிர்ந்துகொள்ள எனக்கு வாய்ப்பு அளித்த ஆனந்த ரங்கனுக்கு என் அன்பு கலந்த நன்றி. இன்றைய பேராசிரியர் சுந்தரேசன் குடும்பத்தினர் - நாரணன், செல்வி, சீனு, ரங்கன் - அன்பார்ந்த மூத்த சகோதரிக்கு மரியாதை செலுத்தும் வகையில் விந்தியாவின் ஒரே நாவலை முழு ஈடுபாடுடன் பிரசுரத்திருக்கிறார்கள்.

இந்தியாதேவி 1999 வருடம் காலமானார்.

*****

(பாரதி வெங்கடேசன் தம் இளம் வயதில் கோயம்புத்தூரில் வளர்ந்து, பள்ளியில் தமிழ் மொழியில் படித்தார். இயற்பியல் விஞ்ஞானி வெங்கடேசனை மணந்த பிறகு அவர் மேற்கத்திய நாடுகளில் - முக்கியமாக - ஸ்வீடன், கனடாவில் - வாழ்ந்தார். கனடாவில் கால்கரி பல்கலைசாலையில் கணினி சேவை பிரிவில் உதவியாளராக பணி செய்து 1996ல் ஓய்வு பெற்றார். பள்ளிக்கூட நாட்களிலேயே அவருக்கு தமிழ் மொழியிலும், தமிழ் பத்திரிகைகளிலும் ஈடுபாடு இருந்ததால் மேலைநாடுகளில் வாழ்ந்த நாட்களில் அந்த ஆர்வம் தமிழ் கலாச்சாரம், கலை நிகழ்ச்சிகளில் தொடர்ந்து பங்கு பெற அவருக்கு உதவியது)